

Arrest

nr. 260 174 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Irakees staatsburger van Arabische origine. U bent geboren op X1992 te X en werd opgevoed als een sjitische moslima. U trouwde in 2010 met S.S.K.A.T. (O.V. X). Samen met hem heeft u intussen twee kinderen: uw zoon X, die geboren werd op X 2012 te X en uw dochter M., geboren op X 2016 in België. Sedert februari 2019 leeft u gescheiden van de vader van uw kinderen.

Uw eerste twee asielerzoeken had u nog samen met uw toenmalige echtgenoot ingediend. In het kader van jullie eerste asielerzoek verklaarde u de volgende asielmotieven.

Nadat uw toenmalige echtgenoot S. als politieagent in Basra geweigerd had om in Ramadi te gaan strijden tegen IS, werd hij op 20 juli 2015 thuis opgepakt en enkele dagen later naar Ramadi overgebracht. Een sheik uit de stam van S. stelde zich voor hem garant. Indien uw man niet mee zou vechten, zou de sheik een geldbedrag moeten betalen aan de politie. Uw man vluchtte weg uit Ramadi en keerde terug naar Basra, van waaruit jullie op 1 augustus 2015 per vliegtuig het land ontvluchtten richting Turkije. In Turkije vernamen jullie dat de sheik door de vlucht van uw man, intussen de borg had moeten betalen voor uw man en zijn geld van jullie terugwilde. Jullie reisden verder naar België waar jullie op 9 september 2015 een eerste maal asiel vroegen bij de bevoegde Belgische instanties.

Uw eerste asielaanvraag werd op 20 maart 2017 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaarde asielmotieven. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 17 juli 2017. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Op 10 augustus 2017 gingen jullie naar Duitsland. In het kader van de Dublinregulering werden jullie echter teruggestuurd naar België, waar jullie aankwamen op 20 oktober 2017. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden jullie op 27 oktober 2017 een tweede asielverzoek in bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde ditmaal uit teleurstelling met de islam te hebben besloten niet langer een hoofddoek te dragen. Nadat u een video op WhatsApp postte waarop uw kinderen zichtbaar waren op een Sinterklaasfeest in hun school en waarop u zelf zonder sluier zichtbaar was op een Kerstfeest in het opvangcentrum, werd u door uw in Irak verblijvende broer A. bedreigd via WhatsApp. A. ging ook langs bij de familie van uw echtgenoot in Basra en vertelde hen dat S. u had toegestaan uw hoofddoek af te leggen. Dit incident zorgde voor een conflict tussen S. en zijn eigen broers. Zowel u zelf als uw echtgenoot werden ook daarna nog bedreigd door A.. S. en u begonnen hierna naar de kerk te gaan. S. kreeg ook boze reacties van zijn familie nadat hij een video op WhatsApp had gepost waarin te zien was dat hij zong tijdens een feest in het asielcentrum. Een tijd later verklaarde S. ook aan zijn familie dat hij van geloof wilde veranderen.

Op 19 maart 2018 nam het CGVS inzake dit tweede asielverzoek van uw toenmalige echtgenoot en u een beslissing van weigering van inoverwegingname van een (meervoudige) aanvraag vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaarde asielmotieven. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV op 26 november 2018. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land van herkomst terug te keren, deed u op 9 juli 2019 een derde asielverzoek bij de bevoegde Belgische instanties. In het kader van dit verzoek verklaarde u sedert aanvang 2019 feitelijk gescheiden te leven van S. S. K. A.T. (O.V. X) die op 15 maart 2019 in eigen naam een derde maal om asiel verzocht bij de Belgische bevoegde instanties. U geeft ditmaal toe bij uw vorige asielaanvragen niet geheel de waarheid te hebben gezegd. Met name het vervolgingsmotief van uw eerste asielverzoek is verzonnen, jullie hebben indertijd Irak verlaten zonder enige vrees. Jullie hadden toen ook in werkelijkheid geen problemen met de Iraakse autoriteiten. U was indertijd tot uw huwelijk met S. gedwongen door uw conservatieve broer A., die na het overlijden van uw vader als familieoudste fungeerde. U verklaart nu dat u tijdens uw huwelijk in Irak regelmatig mishandeld werd door S. en zijn familie. U ging bij uw eigen familie enkele keren om bescherming vragen tegen dit huiselijk geweld maar dat werd u geweigerd door uw broer A. die van mening was dat een vrouw altijd bij haar man moet blijven. Om reden van het huiselijk geweld heeft u wel de laatste twee maanden voor jullie vertrek uit Irak bij uw eigen familie verbleven. Eenmaal in België werd u door uw echtgenoot gedwongen leugens te vertellen in het kader van jullie eerdere asielverzoeken. U durfde hem niet tegen te spreken. Ook in België werd u door uw echtgenoot mishandeld. Ook uw kinderen werden door hem geslagen. Geleidelijk aan besepte u dat een vrouw in België meer rechten heeft. In december 2018 leerde u in het opvangcentrum waar u verbleef een Afghaanse man kennen, genaamd A.. In deze relatie leerde u dat er ook een andere relatie tussen een man en een vrouw mogelijk is. U vond in deze relatie de kracht om u te weren tegen S.. Toen u S. begin 2019 vertelde dat u hem wilde verlaten, heeft hij u bedreigd. Hij dreigde de waarheid over jullie asielaanvragen aan het licht te brengen, dreigde er ook mee u naar Irak terug te sturen waar uw broer A. u zou opwachten. Voortaan leefden uw echtgenoot en u van elkaar gescheiden, zij het elk in een andere vleugel van hetzelfde opvangcentrum. S. heeft uiteindelijk uw oudste broer A. in Basra gecontacteerd en hem laten weten dat u hem verlaten heeft en dat u niet langer gesluierd loopt. Daarover is vervolgens ruzie ontstaan tussen A. en jullie moeder bij wie hij inwoonde in die tijd. A. heeft daarbij op 19 februari 2019 uw moeder ernstig geslagen, waarop uw moeder klacht heeft neergelegd bij de politie van Basra. Ongeveer een maand later heeft S. ingelogd op uw Facebookaccount en daar gegevens aangetroffen over uw nieuwe relatie met A..

Hij heeft daarvan een kopie doorgestuurd naar uw broer A.. Hij zou daarbij ook gezegd hebben dat u met meerdere mannen had geslapen en dat u een slecht persoon bent. Daarop is de spanningsverhouding tussen uw moeder en A. verergerd. Uiteindelijk heeft A. jullie moeder vermoord met een vuurwapen, op 16 maart 2019. U zelf vernam dit overlijden enkele dagen later toen uw sociaal assistente, vergezeld van uw huisarts, u dit nieuws is komen brengen. Zij zelf hadden dit nieuws vernomen van S.. U werd ook nogmaals gecontacteerd door A. met het dreigement dat hij u zou vermoorden wanneer u naar Irak zou terugkeren. U had het gedurende minstens een maand emotioneel bijzonder moeilijk met het overlijden van uw moeder. Intussen heeft de sociaal assistente van het opvangcentrum, in het bijzijn van uw toenmalige echtgenoot S. gebeld naar de politie van Basra en van hen de mondelinge bevestiging gekregen dat ze bezig waren met het moordonderzoek omtrent uw moeder. U verwacht echter weinig van dit onderzoek omdat in Irak een mensenleven weinig waard is. Uiteindelijk contacteerde u uw zus Se. die in Duitsland woont, maar zij gaf u de schuld van de dood van jullie moeder en wilde niet langer contact hebben met u. Daarop nam u enige tijd later contact op met de broer van uw moeder, B.A.A., in Irak. Deze waarschuwde u dat uw broer A. u zou opwachten mocht u naar Irak terugkeren. Hij achtte het ook mogelijk dat A. naar België zou komen om u om te brengen. Hij bevestigde ook dat S. deze hele situatie heeft veroorzaakt. Op uw verzoek stuurde deze oom u bewijs van het overlijden van uw moeder, in concreto stuurde hij u de initiële klacht van uw moeder bij de politie en de registratie van haar overlijden. U heeft sedertdien niemand meer gecontacteerd in Irak. S. blijft u bedreigen in België. U heeft hiertegen enkele malen klacht neergelegd bij de Belgische politie. Intussen is ook uw in Duitsland woonachtige broer Z. enkele malen naar België gekomen om u onder druk te zetten. Verder vreest u in geval van terugkeer naar Irak, dat uw broer A. u zal vermoorden of minstens verplichten terug te keren naar S.. Op 4 oktober 2019 zou u een afspraak hebben bij de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel, maar een vriendin in het opvangcentrum waarschuwde u dat ze S. over de telefoon had horen overleggen met uw broer Z. in Duitsland dat uw bezoek aan de Dienst Vreemdelingenzaken een geschikte gelegenheid was om de dood van uw moeder op u te wreken. Toen u op 4 oktober nabij de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad S. in het gezelschap van uw broer Z. zag staan, vluchtte u terug naar het opvangcentrum in LangemarkPoelkapelle. U heeft dit incident niet gemeld aan de politie. Toen u eind augustus 2020 de kinderen naar het station van Torhout bracht om ze hun vader te laten bezoeken – S. had intussen het vluchtelingenopvangcentrum verlaten en een privé-woning betrokken in Torhout – stond S. u op te wachten samen met uw beide broers Z. en K.. Ze zetten u onder druk om met hen mee te gaan naar de woning van S.. Slechts de volgende dag werd het u toegestaan om naar het vluchtelingenopvangcentrum terug te keren om een gsm-lader en wat kleren op te halen. Eénmaal in het opvangcentrum was u niet van plan om nog terug te keren naar Torhout en toen uw broer K. u belde op de telefoon van uw zoon Sabah maakte u hem dit ook duidelijk. Een uur later stond K. echter met een auto voor het opvangcentrum. U durfde geen nee zeggen en bent met uw spullen met hem meegegaan. De volgende vier dagen verbleef u in de woning van S. in Torhout. Het werd u verboden het huis te verlaten. Uw broer K. maakte u duidelijk dat hij voor u een Slovaaks paspoort met een andere identiteit had geregeld om u daarmee het land uit te voeren, weg van uw kinderen. Het leek erop dat hij u wilde meenemen naar Ierland, waar hij zelf woont, maar u vertrouwde diens uitleg geenszins en hield er evengoed rekening mee dat men van plan was u terug te voeren naar Irak waar u een zekere dood zou wachten. Gedurende vier dagen had u hen gesmeekt en uiteindelijk slaagde u erin hen te overtuigen dat u zich zou schikken naar hun eisen op voorwaarde dat het u zou worden toegestaan dat uw dochter met u mee zou reizen. Het werd u daarop toegestaan om tijdelijk met de kinderen naar het vluchtelingenopvangcentrum terug te keren tot ook voor uw dochter M. het benodigde identiteitsbewijs zou zijn geregeld voor een verplaatsing naar het buitenland. U verblijft sinds uw terugkeer uit het huis van S. opnieuw in het vluchtelingenopvangcentrum van LangemarkPoelkapelle, samen met uw kinderen. U vreest nog steeds dat K. u zal dwingen met hem mee te gaan naar het buitenland, of dat uw familie u minstens zal dwingen terug te keren naar uw ex-man S..

Ter staving van uw huidig asielverzoek legde u volgende bewijselementen neer: de klacht van uw moeder bij de politie in verband met de geweldpleging dd.19.02.2019 door haar zoon A., een afschrift van de overlijdensregistratie voor uw moeder, print outs van digitale berichtuitwisselingen met uw oom in Irak, een huisartsattest dd. 19.11.2019, een klacht bij de Belgische politie dd. 22.11.2019, een briefwisseling van het parket van Ieper dd.11.02.2020, een klacht door u dd.28.07.2020 tegen uw ex voor stalking van u zelf en uw vriendin, een schrijven van uw advocaat dd. 16.09.2020 en gsm-foto's van een paspoort en van een scene op een parking.

Op 18 mei 2020 werd uw derde verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt alvast dat u zich niet langer beroept op de asielmotieven zoals u die in het kader van uw eerste asielverzoek heeft aangehaald, meer bepaald de vrees van uw toenmalige partner voor gerechtelijke vervolging omwille van zijn ongewettigde afwezigheid als politieagent in Ramadi, en de vrees voor vervolging door de sheikh van jullie stam die uw toenmalige partner uit de stam had verstiten. U gaf ter zake aan dat uw toenmalige partner u ertoe gedwongen had leugenachtige verklaringen te doen aangaande deze motieven maar dat jullie in werkelijkheid Irak hadden verlaten zonder enige vrees voor vervolging (CGVS 3de asielverzoek, 2de persoonlijk onderhoud (PO), p. 10). Wat hier ook van zij, aangaande deze motieven had het Commissariaat-generaal een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State.

In de mate dat u uw derde verzoek steunt op de motieven die u al uiteen gezet hebt bij uw tweede asielverzoek – namelijk dat u de islam achter u had gelaten en op zoek was naar een nieuwe godsdienst, dat u problemen had met uw familie en uw schoonfamilie omwille van het feit dat u uw hoofddoek niet meer draagt, dat u in Irak niet dezelfde vrijheden zou kennen als in België – dient benadrukt te worden dat deze elementen reeds onderzocht werden door het CGVS en ongeloofwaardig werden bevonden. Ten eerste had u niet aannemelijk gemaakt dat u de islam achter zich had gelaten: er werd onder andere vastgesteld dat de door u verklaarde redenen waarom u zich van de islam had afgewend, een te opportunistisch en oppervlakkig karakter hadden, en dat u bijzonder weinig stappen had ondernomen om zich te informeren over andere geloofsstrekkingen. Ten tweede overtuigden uw verklaringen niet voor wat betreft de door u en uw toenmalige echtgenoot verklaarde problemen met uw en zijn familie: zo werd het niet aannemelijk geacht dat u video's waarop u zonder hoofddoek op een christelijk feest te zien was, zou gestuurd hebben naar uw moeder in Irak, terwijl u anderzijds aangaf dat uw bij haar inwonende broer A. streng gelovig was en degene zou zijn geweest die u indertijd had gedwongen tot het dragen van de hoofddoek. Verder werd het niet aannemelijk geacht dat u na de bedreiging door uw broer A., alle contact met uw andere naaste verwanten had verbroken terwijl dat contact voordien nog warm en frequent was. Voorts werden inconsistenties vastgesteld tussen de verklaringen van uw toenmalige echtgenoot en de uwe, maar ook tussen uw opeenvolgende verklaringen onderling, voor wat betreft het tijds kader waarbinnen u de twee bedreigingen van uw broer A. zou hebben ontvangen. Ten derde maakte u niet aannemelijk dat u in geval van terugkeer naar Irak dusdanig verstoken zou blijven van de vrijheden die u in België had leren kennen dat u in aanspraak zou komen voor internationale bescherming. Als argument werd onder andere aangevoerd dat de verklaarde problemen met uw familie alsook uw afvalligheid ten aanzien van de islam – elementen die u oorzakelijk in verband bracht met de inperking van uw persoonlijke vrijheden – geloofwaardigheid misten. Ook werd aangevoerd dat bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden onoverkomelijk zijn en dat u in casu niet aantoonde dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer. Tenslotte maakte u niet aannemelijk dat de ontwikkelingsstoornis van uw zoon Sabah een gevolg zou zijn van de verklaarde asielproblemen of bij terugkeer aanleiding zou geven tot vervolging. Ook de neergelegde bewijselementen waren niet van aard om deze vaststellingen te beïnvloeden of weerleggen. Deze beslissing en beoordeling werden door de RVV bevestigd en u tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerdere verzoeken is komen vast te staan.

In het kader van uw huidige derde asielverzoek haalt u aan dat u omwille van de huwelijksbreuk met uw partner S., en de lasterlijke verklaringen die hij zou hebben gedaan naar uw familie toe over uw vermeende ontuchtig gedrag, het gevaar loopt op erewraak door uw familie (Verklaring volgend verzoek, 04.11.2019, vraag 15, 18). U bent er echter niet in geslaagd dit vervolgingsmotief aannemelijk gemaakt. Er werden immers diverse tegenstrijdigheden en onlogische wendingen vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen.

Allereerst voor wat betreft de ontvoering en intimidatie door uw broers en uw ex, moet erop worden dat uw verklaringen diverse onwaarschijnlijke gedragingen bevatten zowel in hoofde van uw broers als voor wat u zelf betreft.

Zo moet het voor wat betreft het gedrag van uw broers en uw ex, onaannemelijk worden genoemd dat deze u keer en keer aan hun greep lieten ontsnappen ondanks de frequente en duidelijke indicaties dat u helemaal niet bereid was om in te gaan op de eis van uw broers dat u zou terugkeren naar uw echtgenoot S.. Zo was u allereerst eind augustus 2020 niet bereid om goedschiks van aan het station van Torhout met uw broers mee te gaan naar de woning van de ex (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p. 10). Uw broers hebben u met relatieve fysieke dwang en met de smoes dat ze enkel gedurende een paar uur met u wilden praten, meegevoerd naar de woning van S.. Desondanks hebben uw broers het u de volgende dag dan weer toegestaan om even naar het vluchtelingencentrum terug te keren met de duidelijke bedoeling dat u enkel naar dat vluchtelingencentrum zou gaan om er wat kleren en een gsm-lader op te halen en daarop terug te keren naar de woning van S.. U was echter helemaal niet van plan naar het huis van S. terug te keren en toen uw broer K. u belde op de telefoon van uw zoon, heeft u hem dit ook expliciet duidelijk gemaakt (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.9-10). Reden waarom K. dan met de auto naar het opvangcentrum is gekomen om u opnieuw mee te nemen naar de woning van S.. Luidens uw verklaringen heeft u daarop gedurende vier dagen gesmeekt dat uw broers hun voornemen om u naar het buitenland mee te voeren, niet ten uitvoer zouden brengen en u zouden laten gaan. Vervolgens, na vier dagen gedwongen verblijf in de woning van uw ex, van wie u intussen toch al anderhalf jaar gescheiden leeft, stonden uw broers het u niettemin nogmaals toe dat u tijdelijk naar het vluchtelingenopvangcentrum zou terugkeren, ditmaal zelfs met de kinderen (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.12-13). Welnu, het moet minstens onwaarschijnlijk worden genoemd dat uw broers en uw ex keer op keer zich schijnbaar hebben laten ompraten en u aan hun greep hebben laten ontsnappen ondanks de meerdere indicaties dat u helemaal niet zinnens was naar uw ex terug te keren of anderszins zich te schikken naar hun eisen. Deze vaststelling biedt dan ook al een eerste indicatie van een gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt.

Deze vaststelling hangt samen met het gegeven dat ook het relaas van uw eigen gedragspatroon in deze aangelegenheid onlogisch en incoherent moet worden genoemd. Immers, uit uw verklaringen blijkt enerzijds duidelijk dat u bang was van uw broers en hun verklaringen geenszins betrouwenswaardig vond (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.10). Inderdaad blijkt uit het initiële gedrag van uw broers alleen al dat ze er niet voor terugdeinsden om relatieve fysieke dwang op u uit te oefenen – uw broer Z. leidde u tegen uw wil aan uw polsen mee van het station van Torhout naar de woning van uw ex – en misleidende verklaringen te doen om u mee te lokken (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.10). Bovendien kwam uw broer K. u onmiddellijk halen uit het opvangcentrum zodra duidelijk was dat u niet bereid was terug te keren naar de woning van uw ex, waarop u niet durfde tegen hem in te gaan en weerom met hem mee ging. Gegeven deze omstandigheden kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat u bij die gelegenheid niettemin uw hele spaarpot - ten bedrage van ongeveer 5000 euro cash - vanuit het vluchtelingencentrum met u besloot mee te nemen, niettegenstaande u op dat moment zich gedwongen zag terug te keren naar mannen die u vreest en wantrouwt en niettegenstaande u in het vluchtelingencentrum evengoed personen had die u tot op zekere hoogte in vertrouwen had kunnen nemen, zij het professioneel (uw sociale assistente) zij het privé (uw vriendin R.). U had zelf alleszins geen verklaring voor deze gedragswijze, hield het erop dat u niet had nagedacht op dat moment (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.14). Ook in het verdere vervolg van deze periode van vrijheidsberoving heeft u gedrag gesteld dat zich niet laat verzoenen met de aard en ernst van de door u geschetste situatie: enerzijds zij in herinnering gebracht dat u gedurende vier dagen was vastgehouden in de woning van uw ex, het werd u daarbij expliciet verboden de woning te verlaten; uw broer K. maakte u duidelijk dat hij voor u een Slovaaks paspoort met een andere identiteit had geregeld om u daarmee het land uit te voeren, weg van uw kinderen; het leek erop dat hij u wilde meenemen naar Ierland maar u vertrouwde diens uitleg geenszins en hield er evengoed rekening mee dat men van plan was u terug te voeren naar Irak waar u een zekere dood zou wachten (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.14); gedurende vier dagen had u hen gesmeekt u te laten gaan en uiteindelijk slaagde u erin hen te overtuigen dat u zich zou schikken naar hun eisen op voorwaarde dat het u zou worden toegestaan dat uw dochter M. met u mee zou reizen; met voor gevolg dat u tijdelijk met uw kinderen naar het

vluchtelingenopvangcentrum mocht terugkeren tot uw broers ook voor uw dochter M. het benodigde identiteitsbewijs zouden verkrijgen voor een verplaatsing naar het buitenland. Gegeven de hierboven geschetste omstandigheden dient het dan ook onbegrijpelijk te worden genoemd dat u in de volgende periode na uw terugkeer naar het vluchtelingenopvangcentrum meerdere gedragingen stelde die naar uw broers en uw ex net de indruk gaven van het tegendeel van enige bereidheid het opvangcentrum definitief te verlaten en zich te schikken naar de eisen van uw ex en uw broers. Allereerst valt op dat u sedert uw vrijlating uit de woning van uw ex een andere bezoekenregeling voor uw kinderen had verkregen: waar de afspraak voordien was dat u de kinderen zou brengen naar het station van Torhout, vanwaar u uiteindelijk onder dwang was meegevoerd naar de woning van uw ex, was de afspraak voortaan dat uw ex naar het vluchtelingenopvangcentrum zou komen, en daar buiten zou wachten – het was hem immers verboden om het centrum te betreden – tot u de kinderen aan hem zou overlaten (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.15). Bovendien had u meermaals uw beklag gedaan bij uw ex dat hij u een set nieuwe kleren van u, die in zijn woning in Torhout waren achtergebleven na de ontvoering, weigerde terug te geven (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.17). Dergelijke gedragswijze laat zich op geen enkele manier rijmen met enig voornemen om voor de tegenpartij de schijn op te houden dat u wel degelijk bereid was zich naar hun eisen te schikken en uiteindelijk definitief het vluchtelingencentrum te verlaten. Deze vaststellingen ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Tenslotte dient het evengoed ongeloofwaardig te worden genoemd dat u na uw ultieme vrijlating na vier dagen vrijheidsberoving niet het minste initiatief heeft getoond om de veiligheid van uw kinderen en u zelf te verzekeren. Niettegenstaande u tot twee maal toe van uw vrijheid werd beroofd door misleiding, en door relatieve fysieke en morele dwang. Niettegenstaande u aangeeft dat u uw broers vreest en hun beloftes en verklaringen wantrouwt. Niettegenstaande uw broer K. duidelijke voorbereidingen – tot de aanschaf van een valse identiteit en paspoort toe – had gemaakt om u naar het buitenland te leiden. Niettegenstaande u rekening hield met de mogelijkheid dat uw broers u zouden terugleiden naar Irak, waar u een zekere dood zou wachten. Niettegenstaande het u vier dagen smeken en het verlies van 5000 euro heeft gekost eer uw broers bereid waren u tijdelijk terug in vrijheid te stellen en te laten terugkeren naar het vluchtelingencentrum mét uw kinderen. Niettegenstaande u er zeker van was dat uw broer K. op een dag zou terugkeren met een paspoort voor u en een identiteitsbewijs voor uw dochter M. om het plan u naar het buitenland mee te voeren, ten uitvoer te brengen (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.18-19). Niettegenstaande dit alles herneemt u uw leven bij terugkeer in uw opvangcentrum zoals voordien. U laat daarbij na om in te gaan op de door uw sociaal assistente gemaakte afspraak bij de lokale politie om klacht neer te leggen met betrekking tot wat er in de woning van de ex was gebeurd, dit uit vrees voor de reactie van uw broers. Bovendien blijft u verder gewoon in het vluchtelingencentrum wonen, in de zekerheid nochtans dat uw broer K. u op een dag zou komen ophalen. Meer nog, toen u gevraagd werd hoe u de nabije toekomst ziet voor uw kinderen en u, nu u bent teruggekeerd naar het vluchtelingenopvangcentrum, gaf u zelfs aan een mooie toekomst te zien samen met uw kinderen voor zover uw ex S. u met rust zou laten. Pas nadat u daarop de vraag werd gesteld of u verwachtte dat uw broer K. u daadwerkelijk zou komen ophalen om u mee te nemen naar het buitenland, antwoordde u dat dit een zekerheid was (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.16, 18-19). Dergelijk gebrek aan initiatief of vreesbewustzijn kan op geen enkele manier aannemelijk worden genoemd. Deze en voorgaande vaststellingen leiden dan ook tot het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde vrijheidsberoving door uw ex en uw broers met de intentie u naar het buitenland te dwingen.

Ook aangaande eerdere schijnbare initiatieven tot belaging met name door uw broer Z. werden vaststellingen van ongeloofwaardigheid gedaan. In concreto verklaarde u in uw eerder persoonlijk onderhoud in ontvankelijkheid (dd.02.12.2019) dat u enkele dagen voor een afspraak op de Dienst Vreemdelingenzaken in oktober of november 2019 in het kader van uw huidige asielverzoek vernomen had van een vriendin in het vluchtelingenopvangcentrum dat uw ex een telefonische conversatie had gevoerd met uw in Duitsland verblijvende broer Z. en dat uw ex uw broer Z. opriep om naar België af te reizen omdat uw nakende afspraak in Brussel hem een uniek gelegenheid zou bieden zich op u te wreken voor de moord op uw moeder. U verklaarde verder dat u op de dag van uw afspraak op de DVZ inderdaad uw ex en uw broer Z. heeft gezien maar dat u tijdig was kunnen weglopen. Uit uw verdere bevraging blijkt ook dat u meent dat, zo u in Brussel in handen zou zijn gevallen van uw broer en uw ex, u met zekerheid zou worden vermoord (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.13-14). Echter verklaarde u in uw volgende persoonlijk onderhoud met het CGVS dat niet uw vriendin het bewuste telefoongesprek tussen uw ex en uw broer Z. had afgeluisterd maar een mannelijke Irakese bewoner van het opvangcentrum, genaamd A.H.. Deze A.H. zou bovendien niets hebben gezegd over een voornemen om wraak te nemen op u. Hij meldde u enkel dat uw ex uw broer Z. opriep om naar België te komen (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.23-24).

Uit uw verdere verklaringen in dit persoonlijk onderhoud blijkt zelfs dat u nooit enig bericht heeft vernomen als zouden uw broers Z. of K. ooit stappen hebben ondernomen om u te vermoorden (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.26-27). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar bood geen aannemelijke uitleg (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.27). U herhaalde slechts dat A.H. u had ingelicht over het telefoongesprek tussen uw ex en uw broer Z., wat de tegenstrijdigheid over de persoon die u over dit telefoongesprek had ingelicht, niet opheft. Voor wat betreft de tegenstrijdigheid of er al dan niet in de waarschuwing die u kreeg van een medebewoner van het opvangcentrum, sprake was van een levensbedreigend wraakvoornemen, stelde u dat de doodsb bedreigingen die u van uw broer A. uit Irak kreeg een ander, directer karakter hadden dan de dreiging die uitging van uw broer uit Duitsland. Ook deze poging tot verklaring is niet van aard om de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren of op te heffen. Immers blijkt duidelijk uit uw verklaringen in het persoonlijk onderhoud in ontvankelijkheid dat u gemeld werd dat er in het telefoongesprek tussen uw ex en uw broer Z. sprake was van het op u ten uitvoer brengen van een wraak op de moord op uw moeder, en dat u anderzijds voor wat betreft de bijna-ontmoeting met uw ex en uw broer nabij de DVZ in Brussel, verklaarde zeker te zijn dat men u zou hebben vermoord indien u in hun handen zou zijn gevallen (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12-14). De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn dan ook manifest en raken de kern van uw asielmotieven. Het doet immers met name afbreuk aan de door u beweerde ernst van de vervolgingsvrees jegens uw naaste verwanten in het kader van uw huwelijksbreuk en de daaruit voortgevloeide moord op uw moeder.

Ook aangaande de verklaarde moord in Irak op uw moeder door uw broer A. na een ruzie over het vermeende afkeurenswaardige karakter van uw gedrag in België moet worden gewezen op pertinente vaststellingen van ongeloofwaardigheid in uw verklaringen. Zo werd allereerst vastgesteld dat u onaannemelijk weinig weet over het geweld van uw broer jegens uw moeder, meer bepaald het huiselijk geweld en uiteindelijk de moord op uw moeder. U weet niet of er voor de geweldpleging van februari 2019 al geweld was geweest tussen uw moeder en uw broer A.. U weet ook niet waar uw moeder klacht heeft neergelegd aangaande de geweldpleging van februari 2019 (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.9). U weet ook niet welk gevolg de politie heeft gegeven aan deze klacht. U weet ook niet of de politie uw broer over deze geweldpleging heeft geïnterpelleerd (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.9). Ook over de moord op uw moeder weet u vrijwel niets (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). Zo heeft u over de inhoud van het telefoongesprek dat de leiding van uw opvangcentrum samen met uw ex S. zou hebben gevoerd met de politie van Basra over de moord op uw moeder en het daaropvolgende politieonderzoek, behalve de loutere mededeling dat de politie ermee bezig was, niet de minste informatie (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). U weet ook niet of uw broer A. na de moord op uw moeder is vervolgd door de politie dan wel of er sprake is van een rechtszaak (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.18). Ter verklaring wijst u erop dat uw eigen verwanten sedert deze moord niet langer contact met u wensen te hebben en u slechts zeer summiere informatie hebben gegeven over deze moord (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.11-12). Daartegen moet worden ingebracht dat u niettemin andere kanalen kon aanboren om informatie te verkrijgen over de moord op uw moeder en de eventuele strafverrichtingen tegen uw broer A. als moordenaar van uw moeder en als belangrijkste bedreiging voor uw persoonlijke veiligheid in Irak. Zo blijkt dat uw ex samen met een sociaal assistente of de directrice vanuit het opvangcentrum zou hebben gebeld naar de politie van Basra voor verdere informatie aangaande de moord op uw moeder zelf en het eventuele moordonderzoek door de bevoegde instanties. Over de informatie die uit dit gesprek zou zijn voortgekomen, weet u zoals gezegd vrijwel niets. U heeft verder ook nagelaten om na te vragen bij de sociale assistente wat er bij dit telefonisch onderhoud verder was gecommuniceerd door de politie van Basra (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). Ter verklaring voor uw onwetendheid over deze feiten stelt u dat u in de periode na de moord op uw moeder erg emotioneel was en dat u toen ook medicatie nam voor uw emotionele bezwaardheid (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). Deze poging tot verklaring overtuigt niet, vermag alvast niet te verklaren waarom u tot op heden heeft nagelaten enige navraag te doen, minstens bij een aanspreekpunt dat zo nabij is als de sociale assistente van uw opvangcentrum, die het telefoongesprek met de politie van Basra zou hebben gevoerd.

Een verdere onwaarschijnlijke ontwikkeling in dit kader is vervolgens uw verklaring dat u enkele weken voor uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS zou vernomen hebben dat uw ex u mogelijk de afgelopen twee jaren heeft wijsgemaakt dat uw moeder is vermoord, en dat hij dit moet hebben gedaan in onderling overleg met meerdere personen van uw eigen familie. Uw ex zou met name in het Belgische kapsalon waar hij werkt, hebben gepocht dat hij u had wijsgemaakt dat uw moeder was vermoord om u het gevoel te geven dat u niemand meer heeft en dat u geen betere keuze had dan bij hem terug te keren (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.25-26). Dergelijke verklaring kan niet geloofwaardig worden genoemd.

Het CGVS ziet ten eerste niet hoe uw ex dergelijke misleiding praktisch zou kunnen organiseren en gedurende geruime tijd volhouden gezien hierbij niet alleen afspraken dienden te worden gemaakt met minstens uw broer en uw zus in Duitsland, of uw oom in Irak, maar ook met de politie in Basra met wie uw ex zou hebben gecommuniceerd in aanwezigheid van een personeelslid van het vluchtelingenopvangcentrum. Ten tweede moet ook uw absoluut gebrek aan reactie – zodra er u bericht was dat uw moeder mogelijk helemaal niet was vermoord in Irak – ongeloofwaardig worden genoemd. Voor zover al aannemelijk zou zijn dat u geen familiaal aanspreekpunt heeft in Irak, moet het sowieso onaannemelijk worden genoemd dat u bij het horen dat de moord op uw moeder misschien een leugen was, heeft nagelaten het bewuste personeelslid van het vluchtelingenopvangcentrum dat aanwezig was geweest bij het telefoongesprek met de politie van Basra kort na de moord op uw moeder, opnieuw te interpellieren en uit te vragen over wat zij heeft vernomen over de vermeende moord op uw moeder, of over de concrete inhoud van het telefonisch contact met de politie van Basra kort na deze verklaarde moord op uw moeder (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.26).

De vaststelling van ongeloofwaardige verklaringen aangaande de agressie tegen en moord op uw moeder door uw broer A. is zwaarwichtig. Het onderliggend motief voor deze extreme agressie is luidens uw verklaringen immers het bericht van uw vermeende ontuchtige gedrag dat uw broer A. ter ore zou zijn gekomen. Vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande dit geweld hebben dan ook een directe impact op de geloofwaardigheid van uw bewering als zou uw broer A. u zelf ook naar het leven staan omwille van uw vermeend ontuchtig gedrag.

Het gebrek aan geloofwaardigheid van de wraakzuchtigheid van uw broer A. en van de moord op uw moeder doet evengoed afbreuk aan het beeld dat u schept als zou u in geval van een terugkeer naar Basra, Irak, geen kans hebben om in contact te treden met verwanten die daarvoor zouden openstaan, laat staan dat u nog een familiaal netwerk zou hebben in Basra, Irak. Immers had u in de ontvankelijkheidsprocedure nog verklaard dat uw moeder vermoord was, dat uw broer A. u naar het leven stond, dat u voorheen maar momenteel niet langer contact had met uw oom, die de broer is van uw moeder, en dat u nooit contact heeft gehad met de andere broers en zussen van uw moeder die nog steeds in de regio Basra wonen (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.8). Op basis van de bevindingen na uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS moet worden geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de moord op uw moeder, dat uw verklaringen over de wraakzuchtigheid van uw broer A. geloofwaardigheid missen, en dat u niettemin nog vier tantes en twee ooms langs moederskant heeft in de regio Basra en een zus Ze. in Al Zubeir (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.5, 24, 28-29).

Het CGVS trekt niet in twijfel dat er sprake is van een huwelijksbreuk tussen uw voormalige partner S. Sabah Khalid en u sedert ongeveer februari 2019. Het stelt echter wel vast dat u bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd aangaande vervolgingsinitiatieven die zouden zijn uitgegaan van uw ex en uw familie in West-Europa, aangaande het levensgevaar dat zou uitgaan van uw broer A., en aangaande het door u verklaarde gebrek aan een netwerk om op terug te vallen in Basra. Gezien het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de houding van uw verwanten in Irak en Europa en hun aanspreekbaarheid, dit reeds sinds uw vorig verzoek, moet alvast geoordeeld worden dat u het Commissariaat-generaal niet in staat stelt om een correcte inschatting te maken van enige mogelijkheid van u om in geval van terugkeer naar Irak een beroep te doen op een sociaal en familiaal netwerk. Bijgevolg kan u niet op die basis aanspraak maken op asiel.

De door u in het kader van uw derde asielverzoek neergelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden of weerleggen.

De klacht van uw moeder bij de politie in verband met de geweldpleging dd.19.02.2019 door haar zoon A., en het afschrift van de overlijdensregistratie voor uw moeder hebben betrekking op feiten waarrond in bovenstaande manifeste blijken van bedrieglijkheid werden vastgesteld. Alleszins zij erop gewezen dat documenten slechts geloofwaardige, coherente, plausibele verklaringen kunnen ondersteunen, doch zij vervangen deze niet. Daarenboven zij erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, duidelijk blijkt dat er een belangrijke mate van corruptie is in Irak en dat soortgelijke documenten vlot kunnen worden verkregen tegen betaling. Gegeven deze vaststellingen zijn deze stukken niet van aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake te herstellen.

De door u neergelegde print outs van digitale berichtuitwisseling tussen uw oom in Irak en u, omtrent 16.05.2019, bevat de neerslag van een schijnbare informatie-uitwisseling tussen deze oom en u, waarin u hint op uw huwelijksproblemen, de dood van uw moeder, en de vervolging door A..

De bewijswaarde van deze screenshots is echter gering, en wel omdat dergelijke gesprekken door mogelijke enscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat gecommuniceerd wordt waardoor deze elke objectieve bewijswaarde ontberen.

In het door u neergelegd huisartsattest dd.19.11.2019 wordt melding gemaakt van het gegeven dat u op 19.03.2019 het slechte nieuws had vernomen dat uw moeder was vermoord door uw broer, dat u ook een felle ruzie heeft gehad met uw ex, van wie u gescheiden leeft, dat u ook vreest voor uw leven door de ontvangen bedreigingen. In dit schrijven wordt ook gemeld dat u op dat alles erg traumatisch en emotioneel heeft gereageerd, en dat er u diensgevolge gepaste medicatie werd voorgeschreven. Voor wat betreft de verwijzingen naar de door u verklaarde problemen, blijkt duidelijk dat de arts in kwestie zich gebaseerd heeft op uw verklaringen dienaangaande. Welnu, het louter neerschrijven van deze feiten door een arts, gebaseerd op uw eigen, persoonlijke verklaringen, vormt geen objectief bewijs van wat u zou meegemaakt hebben. Een arts kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen. Het door u neergelegde huisartsattest vormt dan ook geen objectief bewijs voor de door u aangehaalde asielfeiten en vermag om die reden dan ook niet op te wegen tegen de hierboven verzamelde blijken van ongeloofwaardigheid aangaande deze feiten.

Uw schriftelijke verklaring dd.22.11.2020 bevat de melding aan de politie/het parket dat u door uw ex met de dood werd bedreigd toen u hem gevraagd had op de kinderen te passen. Dit stuk bewijst enkel het feit van uw verklaring aan de politie dat u door uw ex werd bedreigd. Naar deze verklaring wordt ook verwezen in een briefwisseling van het parket van Leper, afdeling Jeugd-Gezin-Zeden, aangaande een klacht dd.14.10.2019 door u wegens feiten van bedreiging. Welnu, het CGVS stelt vast dat op 11.02.2020 het parket van Leper aangaande het deze feiten betreffende onderzoek heeft geoordeeld dat "het onderzoek van het dossier intussen heeft aangetoond dat de aangeklaagde situatie intussen is geregulariseerd, en dat diensgevolge beslist werd het dossier te sluiten zonder verder gevolg." Uit deze algemene verwoording door het desbetreffende parket kan alleszins redelijkerwijs worden afgeleid dat er in dit onderzoek door het parket geen misdrijven werden gedetecteerd die dusdanig ernstig zijn dat deze door het parket zouden worden vervolgd onafhankelijk van het al dan niet bestaan van een klacht door een slachtoffer. Deze stukken zijn bijgevolg niet van aard dat zij de hierboven verzamelde blijken van ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen met uw ex vermogen te beïnvloeden of anderszins objectief wijzen op een gegronde vervolgingsvrees jegens uw ex. De door u tegen uw ex ingediende klacht dd.28.07.2020 wijst louter op het feit dat u klacht heeft neergelegd op die datum tegen uw ex voor stalking. Deze klacht op zich bevat geen uitleg over enige uitkomst van het politieonderzoek en is verder louter gebaseerd op uw verklaringen waardoor hieraan geen objectieve bewijskracht kan worden toegedicht. Dit stuk is evenmin van aard om de hierboven vastgestelde blijken van ongeloofwaardigheid of de daaraan gekoppelde gevolgtrekkingen ongedaan te maken.

De door u neergelegde gsm-foto's tonen beelden waarop mensen nabij een auto staan op een parking. Luidens uw verklaring (CGVS 3de asielverzoek, 2de gehoor, p. 9) betreft het hier door een vriendin gemaakte opnames van hoe u door uw broer K. werd meegenomen van bij uw opvangcentrum om uiteindelijk naar de woning van uw ex te gaan in Torhout. Op de opnames wordt vastgesteld dat enkel uw kinderen en u zelf min of meer herkenbaar in beeld zijn, de anderen zijn niet herkenbaar. In deze beeldopnames kon alvast geen indicatie van dwang of een andersoortige verwijzing naar de door u verklaarde vervolgingsvrees worden gevonden. In het algemeen zij erop gewezen dat dergelijke beeldopnames alvast een geringe bewijswaarde hebben omdat de afgebeelde situatie makkelijk in scene kan worden gezet.

De door u neergelegde foto van de identiteitspagina van het internationaal paspoort van een Slovaakse vrouw toont niet meer dan dit gegeven op zich. Uit deze foto valt niets af te leiden over de door u verklaarde plannen van uw familie met u. Ook dit bewijselement is bijgevolg niet van aard om op te wegen tegen de hierboven verzamelde blijken van ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen met uw broers.

De brief van uw advocaat ten slotte, betreft louter een communicatie aangaande uw verzoek.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Basra te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO**

Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belette evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegde op het Iraakse grondgebied.

De Iraakse autoriteiten hebben de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving.

In Zuid-Irak is ISIS hoofdzakelijk in de provincie Babil actief, hoewel de provincie geen prioriteit vormt voor de groepering. Het overgrote deel van de aanvallen die ISIS uitvoerde in de provincie in 2019 en de eerste helft van 2020, vonden plaats in Jurf al-Sakhr. Deze stad, waarvan de soennitische bevolking tot op heden niet kan terugkeren nadat ze in 2014 verdreven werd bij de bevrijding van ISIS, is omgevormd tot een grote basis van de aan Iran gelieerde militie Kata'ib Hezbollah. Hierdoor vormt ze regelmatig een doelwit van ISIS. Bij dergelijke aanvallen worden overwegend strijders van de PMF geviséerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. In de periode van begin 2019 tot midden 2020 werd slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten in Zuid-Irak toegeschreven aan ISIS. In de provincie Babil vonden er rondom Jurf al-Sakhr nu en dan aanslagen met Improvised Explosion Devices (IED's) plaats op leden van de PMF. In de stad Musayyab in dezelfde provincie raakten in augustus 2019 tientallen personen gewond bij een aanslag met een IED. In september 2019 eiste ISIS een aanslag op in Kerbala waarbij twaalf doden vielen. De beschikbare informatie maakt geen melding van dergelijke grotere aanslagen, toegeschreven aan of opgeëist door ISIS, in de eerste helft van 2020.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter- of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eerdergerelateerd geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan geven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvindt in residentiële gebieden, vallen hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. In sommige provincies gebruiken sjiiitische milities geweld in conflicten om economische of politieke invloed en macht. Verder gebruiken conservatieve islamitische groepen, met name in de provincie Basra, geweld tegen zaken of personen die door hen als haram (verboden) worden beschouwd.

Sinds 2015 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Net zoals in Bagdad vinden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige antiregeringsprotesten plaats. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels stilgevallen waren, hernamen de protesten in mei 2020 hoewel er minder burgers aan deelnamen. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageren met buitensporig geweld op deze protesten. Hierbij worden ernstige mensenrechtenschendingen begaan. Talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood. De aan Iran gelinkte sjiiitische milities van de PMF worden door bepaalde bronnen beschouwd als de hoofdverantwoordelijken voor het disproportioneel gebruik van geweld tegen de betogers, maar ook de Iraakse autoriteiten maken zich hieraan schuldig. De plaatselijke stammencultuur speelt een belangrijke rol bij de aanhoudende betogingen in Zuid-Irak. Bepaalde stammen kozen partij voor de betogers en nemen het voortouw tijdens de demonstraties. Plaatselijke stammenleiders kondigden bloedwraak af tegen leden van de veiligheidsdiensten en de PMF die geweld plegen tegen demonstranten. Het aantal slachtoffers, doden en gewonden, dat kan gelinkt worden aan de betogingen in Zuid-Irak varieert sterk van provincie tot provincie.

Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

11.1.2. Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten aan nieuwe feiten die verzoekende partij heeft aangehaald, namelijk haar vrees ten aanzien van haar man en haar broers. Immers, verzoekende partij is ondertussen (feitelijk) gescheiden van haar man, met wie zij van in het begin gedwongen gehuwd was. In België heeft zij de stap durven zetten om hem te verlaten, wat niet in goede aarde is gevallen bij hem, noch bij haar familie - die er een traditionele denkwijze erop nahouden en het niet accepteren dat verzoekende partij haar man zou verlaten, laat staan dat zij samen zou zijn met een andere man.

Verzoekende partij heeft eerlijk toegegeven dat zij tijdens haar eerste en haar tweede asielaanvraag niet de waarheid heeft verteld over haar asielmotieven en - uit schik voor haar man - het verhaal en de problemen die hij vertelde heeft bevestigd.

Gezien haar verleden, het feit dat zij heel haar leven onderdrukt heeft geleefd, gedwongen is moeten huwen met hem, is het niet zo vreemd dat zij hem gehoorzaamde en vertelde wat hij haar vroeg.

Aan de feiten van de huidige asielaanvraag van verzoekende partij kan niet getwijfeld worden, gezien verzoekende partij en haar man in het opvangcentrum weldegelijk apart wonen, gezien er reeds meerdere (gewelddadige) incidenten plaatsvonden in en buiten het opvangcentrum, die allen gerapporteerd werden en waarvan er verschillende bewoners, sociale assistenten,... getuige van waren. Verzoekende partij heeft tevens tal van klachten neergelegd tegen haar man bij de politie, waarvan zij ook de PV's van neerlegde tijdens haar gehoren. Verwerende partij hecht geen geloof aan de vrees en de gebeurtenissen omdat zij ze 'onlogisch' en 'onwaarschijnlijk' vindt - quod certe non.

Verwerende partij stelt onder meer het volgende: [...]

Verwerende partij heeft zich duidelijk niet kunnen inleven in de leefwereld van verzoekende partij. Uiteraard konden de broers en echtgenoot van verzoekende partij haar niet voor eeuwig vasthouden. Immers, dit zou ook argwaan wekken in het opvangcentrum waar verzoekende partij verbleef. Alles gebeurde namelijk in België en haar nieuwe partner, de sociale assistenten, de directie, haar kinderen, de andere medebewoners, waren op de hoogte van de problemen van verzoekende partij met haar man en haar broers. Indien zij zomaar zou verdwijnen (samen met de kinderen) zouden uiteraard ook de Belgische politiediensten en andere instanties (zoals Child Focus) ingeschakeld worden, wat nefast zou geweest zijn voor haar man en haar broers.

[citering verklaringen]

Daarnaast rekenden zij erop dat verzoekende partij zou gehoorzamen, gezien zij haar hele leven al 'gebrainwashed' was geweest door hen en zij een grote invloed op haar uitoefenden en heel goed wisten dat zij enorm veel schrik had voor hen. De gang van zaken kan dan wel 'onlogisch' en 'onwaarschijnlijk' lijken voor verwerende partij, maar had zij enigszins moeite gedaan om zich in te leven in de leefwereld van verzoekende partij, zou zij beseft hebben dat het gedrag van verzoekende partij, haar man en haar broers weldegelijk te verklaren is in hun culturele context.

Ook wanneer de gehoren van verzoekende partij erop worden nagelezen, blijkt welke trauma's zij heeft doorstaan en waarom zij gehandeld heeft zoals zij gehandeld heeft:

[citering verklaringen]

Verzoekende partij heeft haar relaas - en het onwaarschijnlijk plan van haar broers zoals verwerende partij het noemt - gestaafd met bewijsstukken, zoals een foto van het vals paspoort dat haar broers wilden gebruiken om haar weg te halen uit België omwille van haar 'ongepaste' relaties met andere mannen, zoals haar echtgenoot hen had wijsgemaakt:

[citering verklaringen]

Verzoekende partij legde verschillende keren klacht neer bij de politie omwille van haar problemen met haar man, maar er werden nooit concrete stappen ondernomen:

[citering verklaringen]

Verzoekende partij was/is aldus niet eens in België veilig voor haar ex-man en haar broers, die haar tot in het opvangcentrum achtervolgden, maar verwerende partij meent dat er geen vrees zou bestaan in haar hoofde indien zij als alleenstaande vrouw terug zou keren naar Irak?!

[citering verklaringen]

De situatie van verzoekende partij is - tot op heden - bijzonder ernstig. Zelfs in België is zij niet veilig van haar familieleden. Zij leeft elke dag in angst en kan niet slapen, neemt slaappillen en heeft psychische problemen. De redenering en motivering van verwerende partij tart werkelijk alle verbeelding!

Uit hetgeen hierboven werd uiteengezet, blijkt hoe ernstig de vrees van verzoekende partij is ten aanzien van haar ex-man, van haar broers in Europa en ten aanzien van haar familieleden in Irak.

Verzoekende partij begrijpt dan ook niet dat verwerende partij al deze gebeurtenissen zondermeer aan de kant meent te kunnen schuiven en ze als 'onwaarschijnlijk' bestempelt om verzoekende partij de vluchtelingenstatus te weigeren! Verwerende partij is klaarblijkelijk bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en gaat uit van haar eigen 'subjectief aanvoelen': wat haar als 'onlogisch'/onwaarschijnlijk overkomt, neemt zij niet ernstig en legt gewoon naast zich neer.

Dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken schendt op flagrante wijze de materiele motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11.1.3 Verwerende partij stelt verder dat het vreemd zou zijn dat verzoekende partij niet veel details kan geven over de moord op haar moeder. Haar moeder werd immers vermoord door haar broer omdat zij verzoekende partij verdedigde. Dit is het lot dat ook verzoekende partij in Irak te wachten staat. Hieromtrent stelt verwerende partij het volgende:

[...]

Na de moord op haar moeder, was verzoekende partij emotioneel gebroken. De rest van haar familie geeft ook haar de schuld van deze moord. Verwerende partij kan dan toch niet verwachten dat zij tot in detail op de hoogte is van de omstandigheden van deze moord of dat zij zich hier meer over had moeten informeren. Ze heeft herhaaldelijk gezegd dat haar familie niets meer te maken wil hebben met haar.

[citering verklaringen]

Verzoekende partij belde samen met haar sociale assistente naar haar zus om het nieuws van de moord op haar moeder bevestigd te horen. Dat verwerende partij durft te suggereren dat dit alles in scene zou zijn gezet en dat haar moeder niet omwille van haar zou zijn vermoord (en zelfs lijkt te twifelen aan de moord) tart werkelijk alle verbeelding.

11.1.4 Verzoekende partij heeft in haar leven bijzonder veel meegemaakt, zowel in Irak als in België. Ondertussen is zij ook helemaal veranderd en verwesterd, draagt zij geen hoofddoek meer en heeft zij een andere partner. Al deze elementen maken het voor haar onmogelijk om terug te keren naar Irak zonder gevaar voor haar leven of onmenselijke en/of vernederende behandeling:

[citering verklaringen]

Verwerende partij valt eveneens over het feit dat verzoekende partij niet zou weten of haar broer Ali in het verleden agressief was geweest tegen haar moeder. Verzoekende partij werd uitgehuwelijkt en woonde niet samen met hen. Haar moeder vertelde haar ook dergelijke zaken niet, om haar niet nog meer te belasten en uit schrik uit Ali. Verzoekende partij vertelde wel dat haar broer Ali bijzonder agressief was. Ook hetgeen zij in Irak moest doorstaan, spreekt boekdelen:

[citering verklaringen]

Uit al het voorgaande blijkt aldus ten overvloede dat verzoekende partij een imminent gevaar loopt bij terugkeer naar Irak. .

Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"11.2.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt dat

11.2.2. Verzoekende partij kan zich nergens in Irak op een veilige manier vestigen.

Verwerende partij erkent dat Irak steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen. Verzoekende partij loopt een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Irak.

11.2.3 UNHCR stelt dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het niet vereist is dat de asielzoeker individueel, persoonlijk geviseerd wordt : [...]

Het feit dat het asielrelaas van verzoeker in twijfel getrokken wordt, ontslaat de asielinstanties niet van hun taak te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van de asielzoeker: [...]

11.2.4. Het UNHCR stelt dat het gehele land - direct of indirect- getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Echter, verwerende partij blijkt dus de UNHCR guidelines volledig naast zich neer te leggen.

Verwerende partij kan moeilijk blijven volharden dat het Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partij terug te sturen naar dat gebied.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet.

Verzoekende partij is dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

In het licht van al het voorgaande, meent verzoekende partij dan ook dat zij wel degelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

11.2.5. Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiele motiveringplicht. De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De vaststelling dat het verzoekschrift een opsomming bevat van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Ingevolge verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, dat zij samen met haar echtgenoot indiende, nam de commissaris-generaal nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien geen geloof kon worden gehecht aan de aangevoerde vrees voor vervolging ingevolge de vermeende desertie van verzoeksters echtgenoot. De commissaris-generaal verklaarde het tweede, volgend verzoek van verzoekster, hetgeen zij eveneens samen met haar echtgenoot indiende, onontvankelijk, aangezien zij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans minstens aanzienlijk groter maakte dat zij in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Immers verzoekster en haar echtgenoot baseerden zich hoofdzakelijk op de voorgehouden gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit hun ongeloofwaardig bevonden asielmotieven en slaagden er niet in de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen.

Verzoekster en haar echtgenoot tekenden beroep aan tegen de beslissingen van de commissaris-generaal genomen in het kader van hun eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissingen bevestigde (RvV arrest nr. 189 789 van 17 juli 2017; RvV arrest nr. 212 913). Verzoekster en haar echtgenoot tekenden geen cassatieberoep aan bij de Raad van State tegen voormelde beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoekster diende vervolgens, afzonderlijk van haar echtgenoot, een derde verzoek om internationale bescherming in, waarbij ze stelt in het kader van haar vorige verzoeken leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd aangaande haar asielmotieven (de vermeende desertie van haar echtgenoot), inmiddels feitelijk gescheiden te leven van haar echtgenoot en omwille van haar echtelijke problemen vervolging vreest door haar familie (in het bijzonder haar broer A.) in geval van terugkeer naar Irak. De commissaris-generaal nam in het kader van verzoeksters onderhavige, derde verzoek om internationale bescherming van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien zij er niet in geslaagd is een gegronde vervolgingsvrees of reëel risico op ernstige schade ingevolge haar echtelijke problematiek.

6. Verweerder stelt in de bestreden beslissing terecht dat, in de mate dat verzoekster haar huidig verzoek steunt op de motieven die zij reeds in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald, deze motieven reeds beoordeeld zijn door de commissaris-generaal en de Raad in het kader van haar tweede verzoek.

De reeds in het kader van haar tweede verzoek beoordeelde elementen betreffen de volgende:

- verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij zich van de islam had afgewend;
- de verklaarde problemen met de families van verzoekster en haar echtgenoot overtuigen niet;
- verzoekster maakte niet aannemelijk dat haar internationale bescherming diende worden verleend omdat zij in geval van terugkeer verstoken zou blijven van de vrijheden die zij in België had leren kennen;
- verzoekster maakte niet aannemelijk dat de ontwikkelingsstoornis van haar zoon S. een gevolg zou zijn van de verklaarde asielproblemen, noch dat deze bij terugkeer aanleiding zouden geven tot vervolging.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

7. In het verzoekschrift herneemt verzoekster dat zij haar echtgenoot verlaten heeft, dat zij omwille hiervan vreest te worden vervolgd door haar familie (in Irak), dat zij in België niet eens veilig is voor haar ex-echtgenoot en broers en dat zij eerlijk heeft toegegeven tijdens vorige verzoeken te hebben gelogen over haar asielmotieven uit schrik voor haar echtgenoot. Met dergelijke loutere herhalingen kan verzoekster echter geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van haar problemen met haar familie in geval van terugkeer naar Irak ten gevolge van haar echtelijke problemen met haar echtgenoot.

8. Verder meent verzoekster in het verzoekschrift dat verweerder zich niet heeft kunnen inleven in haar leefwereld, dat haar broers en echtgenoot haar niet eeuwig konden vasthouden omdat dit argwaan zou wekken bij onder meer de sociale assistenten en haar nieuwe partner en de Belgische politiediensten zouden worden ingeschakeld. Zij stelt tevens dat verweerder niet beseft dat haar gedrag, alsook dat van haar ex en broers, te verklaren is in hun culturele context.

Verzoekster biedt hiermee echter geen dienstig verweer tegen de omstandige en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing op grond waarvan blijkt dat verzoeksters verklaringen aangaande de vermeende ontvoering en intimidatie door haar ex en broers ongeloofwaardig en onwaarschijnlijk werden bevonden. De elementen van deze motivering zijn de volgende:

- het is onaannemelijk dat verzoeksters broers en ex haar keer op keer aan hun greep lieten ontsnappen, ondanks meerdere indicaties dat verzoekster helemaal niet bereid was om in te gaan op de eisen van haar broers of om terug te keren bij haar ex;
- verzoeksters gedragingen vallen niet te verzoenen met de aard en ernst van de door haar geschetste situatie; verzoeksters gedrag laat zich niet rijmen met het voornemen om voor haar broers en ex de schijn op te houden dat zij wel degelijk bereid was zich naar hun eisen te schikken;
- het is ongeloofwaardig dat verzoekster – niettegenstaande dat ze onder meer tweemaal van haar vrijheid beroofd werd, haar broer K. voorbereidingen had getroffen om haar naar het buitenland te leiden, haar broer haar pas na vier dagen smeken en het verlies van 5000 euro tijdelijk in vrijheid stelde en liet terugkeren naar het opvangcentrum – na haar ultieme vrijlating na vier dagen vrijheidsberoving niet het minste initiatief heeft getoond om de veiligheid van haar kinderen en zichzelf te verzekeren, doch haar leven bij terugkeer in het opvangcentrum gewoon heeft hervat en bovendien heeft nagelaten om in te gaan op de door de sociaal assistente gemaakte afspraak bij de lokale politie.

De voormelde manifeste ongeloofwaardigheden en incoherenties inzake verzoeksters gedragingen zijn niet te verschonen door verwijzingen naar een culturele context of gebrek aan inleving door verweerder. Bovendien is redelijk te verwachten dat verzoekster, indien de door haar verklaarde intimidatie en vrijheidsberoving door haar broers en ex zich werkelijk heeft voorgedaan en danig ernstig is, stappen zou ondernemen om zichzelf en haar kinderen in veiligheid te brengen. Er kan niet worden ingezien, noch licht verzoekster toe, hoe dergelijk achteloos en onvoorzichtig gedrag verklaard kan worden door de “*culturele context*”.

In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeksters relaas inzake de ontvoering en intimidatie door verzoeksters broers en haar ex in België met de intentie verzoekster naar het buitenland te sturen niet geloofwaardig is.

9. Blijkens de bestreden beslissing legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de vermeende (eerdere belaging) door haar broer Z. en haar ex:

“Ook aangaande eerdere schijnbare initiatieven tot belaging met name door uw broer Z. werden vaststellingen van ongeloofwaardigheid gedaan. In concreto verklaarde u in uw eerder persoonlijk onderhoud in ontvankelijkheid (dd.02.12.2019) dat u enkele dagen voor een afspraak op de Dienst Vreemdelingenzaken in oktober of november 2019 in het kader van uw huidige asielverzoek vernomen had van een vriendin in het vluchtelingenopvangcentrum dat uw ex een telefonische conversatie had gevoerd met uw in Duitsland verblijvende broer Z. en dat uw ex uw broer Z. opriep om naar België af te reizen omdat uw nakende afspraak in Brussel hem een uniek gelegenheid zou bieden zich op u te wreken voor de moord op uw moeder. U verklaarde verder dat u op de dag van uw afspraak op de DVZ inderdaad uw ex en uw broer Z. heeft gezien maar dat u tijdig was kunnen weglopen. Uit uw verdere bevraging blijkt ook dat u meent dat, zo u in Brussel in handen zou zijn gevallen van uw broer en uw ex, u met zekerheid zou worden vermoord (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.13-14). Echter verklaarde u in uw volgende persoonlijk onderhoud met het CGVS dat niet uw vriendin het bewuste telefoongesprek tussen uw ex en uw broer Z. had afgeluisterd maar een mannelijke Irakese bewoner van het opvangcentrum, genaamd A.H.. Deze A.H. zou bovendien niets hebben gezegd over een voornemen om wraak te nemen op u. Hij meldde u enkel dat uw ex uw broer Z. opriep om naar België te komen (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.23-24). Uit uw verdere verklaringen in dit persoonlijk onderhoud blijkt zelfs dat u nooit enig bericht heeft vernomen als zouden uw broers Z. of K. ooit stappen hebben ondernomen om u te vermoorden (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.26-27). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar bood geen aannemelijke uitleg (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.27). U herhaalde slechts dat A.H. u had ingelicht over het telefoongesprek tussen uw ex en uw broer Z., wat de tegenstrijdigheid over de persoon die u over dit telefoongesprek had ingelicht, niet opheft. Voor wat betreft de tegenstrijdigheid of er al dan niet in de waarschuwing die u kreeg van een medebewoner van het opvangcentrum, sprake was van een levensbedreigend wraakvoornemen, stelde u dat de doodsb bedreigingen die u van uw broer A. uit Irak kreeg een ander, directer karakter hadden dan de dreiging die uitging van uw broer uit Duitsland. Ook deze poging tot verklaring is niet van aard om de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren of op te heffen. Immers blijkt duidelijk uit uw verklaringen in het persoonlijk onderhoud in ontvankelijkheid dat u gemeld werd dat er in het telefoongesprek tussen uw ex en uw broer Z. sprake was van het op u ten uitvoer brengen van een wraak op de moord op uw moeder, en dat u anderzijds voor wat betreft de bijna-ontmoeting met uw ex en uw broer nabij de DVZ in Brussel, verklaarde zeker te zijn dat men u zou hebben vermoord indien u in hun handen zou zijn gevallen (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12-14). De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn dan ook manifest en raken de kern van uw asielmotieven. Het doet immers met name afbreuk aan de door u beweerde ernst van de vervolgingsvrees jegens uw naaste verwanten in het kader van uw huwelijksbreuk en de daaruit voortgevloeide moord op uw moeder.”.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind. Verzoeksters tegenstrijdige verklaringen dragen bij tot de geloofwaardigheid, ondermijnen minstens de ernst, van verzoeksters voorgehouden problemen met haar familie ten gevolge van haar echtelijke problemen.

10. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat ze na de moord op haar moeder emotioneel gebroken was en dat haar familie haar de schuld geeft van deze moord, zodat niet kan verwacht worden dat zij tot in het detail op de hoogte is van de omstandigheden van deze moord of dat zij zich hier meer had over moeten informeren.

Verzoeksters persoonlijke vergoelijkungen kunnen echter geen afbreuk doen aan de pertinente en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing die luiden als volgt:

“Ook aangaande de verklaarde moord in Irak op uw moeder door uw broer A. na een ruzie over het vermeende afkeurenswaardige karakter van uw gedrag in België moet worden gewezen op pertinente vaststellingen van ongeloofwaardigheid in uw verklaringen. Zo werd allereerst vastgesteld dat u onaannemelijk weinig weet over het geweld van uw broer jegens uw moeder, meer bepaald het huiselijk geweld en uiteindelijk de moord op uw moeder. U weet niet of er voor de geweldpleging van februari 2019 al geweld was geweest tussen uw moeder en uw broer A.. U weet ook niet waar uw moeder klacht heeft neergelegd aangaande de geweldpleging van februari 2019 (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.9). U weet ook niet welk gevolg de politie heeft gegeven aan deze klacht. U weet ook niet of de politie uw broer over deze geweldpleging heeft geïnterpelleerd (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.9). Ook over de moord op uw moeder weet u vrijwel niets (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). Zo heeft u over de inhoud van het telefoongesprek dat de leiding van uw opvangcentrum samen met uw ex S. zou hebben gevoerd met de politie van Basra over de moord op uw moeder en het daaropvolgende politieonderzoek, behalve de loutere mededeling dat de politie ermee bezig was, niet de minste

informatie (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). U weet ook niet of uw broer A. na de moord op uw moeder is vervolgd door de politie dan wel of er sprake is van een rechtszaak (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.18). Ter verklaring wijst u erop dat uw eigen verwanten sedert deze moord niet langer contact met u wensen te hebben en u slechts zeer summiere informatie hebben gegeven over deze moord (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.11-12). Daartegen moet worden ingebracht dat u niettemin andere kanalen kon aanboren om informatie te verkrijgen over de moord op uw moeder en de eventuele strafverrichtingen tegen uw broer A. als moordenaar van uw moeder en als belangrijkste bedreiging voor uw persoonlijke veiligheid in Irak. Zo blijkt dat uw ex samen met een sociaal assistente of de directrice vanuit het opvangcentrum zou hebben gebeld naar de politie van Basra voor verdere informatie aangaande de moord op uw moeder zelf en het eventuele moordonderzoek door de bevoegde instanties. Over de informatie die uit dit gesprek zou zijn voortgekomen, weet u zoals gezegd vrijwel niets. U heeft verder ook nagelaten om na te vragen bij de sociale assistente wat er bij dit telefonisch onderhoud verder was gecommuniceerd door de politie van Basra (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). Ter verklaring voor uw onwetendheid over deze feiten stelt u dat u in de periode na de moord op uw moeder erg emotioneel was en dat u toen ook medicatie nam voor uw emotionele bezwaardheid (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.12). Deze poging tot verklaring overtuigt niet, vermag alvast niet te verklaren waarom u tot op heden heeft nagelaten enige navraag te doen, minstens bij een aanspreekpunt dat zo nabij is als de sociale assistente van uw opvangcentrum, die het telefoongesprek met de politie van Basra zou hebben gevoerd.

Een verdere onwaarschijnlijke ontwikkeling in dit kader is vervolgens uw verklaring dat u enkele weken voor uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS zou vernomen hebben dat uw ex u mogelijk de afgelopen twee jaren heeft wijsgemaakt dat uw moeder is vermoord, en dat hij dit moet hebben gedaan in onderling overleg met meerdere personen van uw eigen familie. Uw ex zou met name in het Belgische kapsalon waar hij werkt, hebben gepocht dat hij u had wijsgemaakt dat uw moeder was vermoord om u het gevoel te geven dat u niemand meer heeft en dat u geen betere keuze had dan bij hem terug te keren (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.25-26). Dergelijke verklaring kan niet geloofwaardig worden genoemd. Het CGVS ziet ten eerste niet hoe uw ex dergelijke misleiding praktisch zou kunnen organiseren en gedurende geruime tijd volhouden gezien hierbij niet alleen afspraken dienden te worden gemaakt met minstens uw broer en uw zus in Duitsland, of uw oom in Irak, maar ook met de politie in Basra met wie uw ex zou hebben gecommuniceerd in aanwezigheid van een personeelslid van het vluchtelingenopvangcentrum. Ten tweede moet ook uw absoluut gebrek aan reactie – zodra er u bericht was dat uw moeder mogelijk helemaal niet was vermoord in Irak – ongeloofwaardig worden genoemd. Voor zover al aannemelijk zou zijn dat u geen familiaal aanspreekpunt heeft in Irak, moet het sowieso onaannemelijk worden genoemd dat u bij het horen dat de moord op uw moeder misschien een leugen was, heeft nagelaten het bewuste personeelslid van het vluchtelingenopvangcentrum dat aanwezig was geweest bij het telefoongesprek met de politie van Basra kort na de moord op uw moeder, opnieuw te interpellieren en uit te vragen over wat zij heeft vernomen over de vermeende moord op uw moeder, of over de concrete inhoud van het telefonisch contact met de politie van Basra kort na deze verklaarde moord op uw moeder (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.26).

De vaststelling van ongeloofwaardige verklaringen aangaande de agressie tegen en moord op uw moeder door uw broer A. is zwaarwichtig. Het onderliggend motief voor deze extreme agressie is luidens uw verklaringen immers het bericht van uw vermeende ontuchtige gedrag dat uw broer A. ter ore zou zijn gekomen. Vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande dit geweld hebben dan ook een directe impact op de geloofwaardigheid van uw bewering als zou uw broer A. u zelf ook naar het leven staan omwille van uw vermeend ontuchtig gedrag.

Het gebrek aan geloofwaardigheid van de wraakzuchtigheid van uw broer A. en van de moord op uw moeder doet evengoed afbreuk aan het beeld dat u schept als zou u in geval van een terugkeer naar Basra, Irak, geen kans hebben om in contact te treden met verwanten die daarvoor zouden openstaan, laat staan dat u nog een familiaal netwerk zou hebben in Basra, Irak. Immers had u in de ontvankelijkheidsprocedure nog verklaard dat uw moeder vermoord was, dat uw broer A. u naar het leven stond, dat u voorheen maar momenteel niet langer contact had met uw oom, die de broer is van uw moeder, en dat u nooit contact heeft gehad met de andere broers en zussen van uw moeder die nog steeds in de regio Basra wonen (CGVS 3de verzoek, 1ste gehoor, p.8). Op basis van de bevindingen na uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS moet worden geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de moord op uw moeder, dat uw verklaringen over de wraakzuchtigheid van uw broer A. geloofwaardigheid missen, en dat u niettemin nog vier tantes en twee ooms langs moederskant heeft in de regio Basra en een zus Ze. in Al Zubeir (CGVS 3de verzoek, 2de gehoor, p.5, 24, 28-29).".

Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en haar situatie in haar land van herkomst.

Dat verzoekster naliet te informeren naar de dood van haar moeder, terwijl deze reeds meer dan 2 jaar geleden beweerdelijk vermoord zou zijn door haar broer A., getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging. Hoewel kan worden aangenomen dat de dood van verzoeksters moeder diepe emoties met zich meebrengt, kan niet worden ingezien dat verzoekster tot 2 jaar na de dood van haar moeder heeft nagelaten meer details te weten te komen. Dit klemmt te meer nu de vermeende moord op haar moeder een gevolg zou zijn van verzoeksters ontuchtig gedrag en dus verbonden is aan haar eigen beweerde vrees voor vervolging.

Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat ze enkele weken voor het laatste persoonlijk onderhoud van 7 oktober 2020 zou vernomen hebben dat haar ex haar mogelijk de afgelopen twee jaar heeft wijsgemaakt dat verzoeksters moeder zou vermoord zijn en dat hij dit zou hebben gedaan in onderling overleg met meerdere personen van verzoeksters eigen familie (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 oktober 2020, p. 25-26).

Dat verzoeksters moeder nog in leven zou zijn en dat verzoekster gedurende twee jaar lang zou geloofd hebben dat ze dood was, kan niet worden aangenomen. Zoals hierboven vermeld, is niet geloofwaardig dat verzoekster zich niet heeft geïnformeerd over de vermeende moord op haar moeder en hierover amper kan vertellen. Zelfs indien verzoeksters ex-partner er samen met verzoeksters familie in zou slagen verzoekster twee jaar lang te misleiden, wat geenszins wordt aangenomen, kan niet worden ingezien dat verzoeksters moeder gedurende twee jaar lang geen enkele kans zou hebben gehad om verzoekster te contacteren.

Het voorgaande klemmt des te meer ingevolge verzoeksters verklaringen ter zitting. Verzoekster werd overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd over de aangevoerde dood van haar moeder. Ter zitting blijkt dat verzoekster zelfs niet met zekerheid kan verklaren of haar moeder al dan niet is overleden. Dergelijke onwetendheid inzake haar moeder kan ingevolge het voorgehouden feitenrelaas niet worden aangenomen.

Verzoeksters ongeloofwaardige verklaringen aangaande de moord op haar moeder doen tevens afbreuk aan de voorgehouden wraakzuchtigheid van haar broer A., die verzoeksters moeder beweerdelijk zou vermoord hebben. Op basis van voorgaande kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster een gefabriceerd relaas tracht naar voor te schuiven. Ze maakt bijgevolg niet aannemelijk dat zij haar broer A. dient te vrezen in geval van terugkeer naar Irak, laat staan dat haar overige familie in Irak haar naar het leven zou staan.

In dit verband kan verwezen worden naar verzoeksters verklaringen waaruit blijkt dat zij nog familie heeft in de regio Basra (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 oktober 2020, p. 5, p. 28-29). Verzoekster maakt allerminst aannemelijk dat zij zich niet zou kunnen beroepen op een (familiaal) netwerk in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

11. Daar waar verzoekster stelt dat zij in België niet veilig is voor haar familieleden en omwille hiervan psychische problemen heeft, maakt zij gelet op het voorstaande haar problemen met haar familie in België niet aannemelijk, laat staan dat dit zou inhouden dat zij haar familie in Irak zou moeten vrezen.

Inzake het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest van Fedasil, opgesteld op 19 november 2019, wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd:

“In het door u neergelegd huisartsattest dd.19.11.2019 wordt melding gemaakt van het gegeven dat u op 19.03.2019 het slechte nieuws had vernomen dat uw moeder was vermoord door uw broer, dat u ook een felle ruzie heeft gehad met uw ex, van wie u gescheiden leeft, dat u ook vreest voor uw leven door de ontvangen bedreigingen. In dit schrijven wordt ook gemeld dat u op dat alles erg traumatisch en emotioneel heeft gereageerd, en dat er u dientengevolge gepaste medicatie werd voorgeschreven. Voor wat betreft de verwijzingen naar de door u verklaarde problemen, blijkt duidelijk dat de arts in kwestie zich gebaseerd heeft op uw verklaringen dienaangaande. Welnu, het louter neerschrijven van deze feiten door een arts, gebaseerd op uw eigen, persoonlijke verklaringen, vormt geen objectief bewijs van wat u zou meegemaakt hebben. Een arts kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens

hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen. Het door u neergelegde huisartsattest vormt dan ook geen objectief bewijs voor de door u aangehaalde asielfeiten en vermag om die reden dan ook niet op te wegen tegen de hierboven verzamelde blijken van ongeloofwaardigheid aangaande deze feiten.”.

In deze kan worden opgemerkt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met haar psychische problemen kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de voorgehouden vervolging zou kunnen aantonen. Verzoekster heeft ook haar verklaringen kunnen afleggen op het CGVS en deze werden terdege onderzocht. Ten slotte dient nog te worden benadrukt dat een arts geen onderzoek voert naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt over een eventuele vervolging.

12. In navolging van verweerder betwijfelt de Raad de echtelijke problemen tussen verzoekster en haar ex-partner niet. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Irak zou worden vervolgd door haar familie omwille hiervan. Gelet op het voorgaande kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster de waarheid niet heeft verteld over de houding en aanspreekbaarheid van haar familie in Irak en Europa. Verzoekster miskent haar medewerkingsplicht gezien ze geen duidelijk beeld wenst te scheppen van het bestaan van een sociaal en familiaal netwerk in Basra in geval van terugkeer naar Irak. Verzoekster maakt haar nood aan internationale bescherming allerminst aannemelijk.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Basra geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS